

Sygn. akt III KO 126/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie zażaleń pokrzywdzonej **E. M.** i jej pełnomocnika
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 31 sierpnia 2017
r., sygn. PR ... Ds. 13.2016 o umorzeniu śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 7 lutego 2018 r.
wniosku Sądu Okręgowego w R. z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. II Kp .../17, o
przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie
art. 37 k.p.k.
postanowił:

wniosek uwzględnić

i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2017 r., Sąd Okręgowy w R. zwrócił się o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy zażalenia E. M. i jej pełnomocnika na postanowienie Prokuratury Rejonowej w G. z dnia 31 sierpnia 2017 r., sygn. PR ... Ds. 13.2016 o umorzeniu śledztwa. Wniosek uzasadniono tym, że E.M. na status pokrzywdzonej w śledztwie dotyczącym rzekomego doprowadzenia jej namową do targnięcia się na życie, utrwalenia wizerunku nagiej E.M., a następnie rozpowszechnienia go w internecie bez jej zgody oraz naruszenia czynności narządów ciała E.M. na okres do 7 dni. Zdaniem skarżących domniemanym sprawcą przestępstw popełnionych na szkodę E.M. jest A. G., syn sędzi E. G., pełniącej funkcję Przewodniczącej Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w R. Nadto A. G. jest wnukiem będących w stanie spoczynku sędziów

A. G., wieloletniej Przewodniczącej Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w R., oraz sędziego K. G., wieloletniego Przewodniczącego Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w R. Wobec powyższych powiązań rodzinnych, a nadto zawartego w zażaleniu wniosku samej pokrzywdzonej o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi, Sąd Okręgowy w R. w trybie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecnictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

W ocenie Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy do innego sądu okręgowego. Wynika to z okoliczności sprawy, mianowicie bliskich powiązań rodzinnych łączących domniemanego sprawcę, tj. A. G., z wymienionymi wyżej przedstawicielami środowiska sędziowskiego r. sądów. W przedstawionych realiach sprawy, zarówno w ocenie samej pokrzywdzonej, jak i w odbiorze społecznym może powstać przekonanie (zapewne nieuzasadnione), że sprawa może nie zostać rozstrzygnięta w sposób obiektywny. Tymczasem w orzecnictwie Sądu Najwyższego wskazuje się zasadnie, że dobrem wymiaru sprawiedliwości, stanowiącym przesłankę skorzystania z instytucji określonej w art. 37 k.p.k. jest również, a może nawet przede wszystkim, potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że proces w danej sprawie mógłby być prowadzony w sposób nieobiektywny (por. postanowienie SN z dnia 2 lipca 2003 r., sygn. akt III KO 20/03, LEX nr 78821). Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu nie jest zatem wyrazem braku zaufania przez Sąd Najwyższy do bezstronności radomskich sędziów, ale ma na celu wykluczenie mogących powstać w opinii publicznej nieuzasadnionych wątpliwości w tej materii.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

kc